

พระราชกฤษฎีกา

ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร (ฉบับที่ ๒๕๐)

พ.ศ. ๒๕๓๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๘

เป็นปีที่ ๕๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรลดอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับเงินได้พึงประเมินที่เป็นดอกเบี้ยเงินฝากประจำที่ได้รับจากธนาคารในบางกรณี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ และมาตรา ๓ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร (ฉบับที่ ๒๕๐) พ.ศ. ๒๕๓๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ลดอัตราภาษีเงินได้ตามมาตรา ๔๘ (๓) (ก) และมาตรา ๕๐ (๒) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร และคงจัดเก็บในอัตราร้อยละ ๑๐ ของเงินได้ สำหรับเงินได้พึงประเมินที่เป็น

ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักรประเภทเงินฝากประจำ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) ต้องเป็นบัญชีเงินฝากประจำที่มีสมุดเงินฝากโดยเฉพาะเพื่อการเสียภาษี อัตราพิเศษตามพระราชกฤษฎีกานี้แตกต่างหากจากเงินฝากประเภทอื่น และระบุข้อความว่าเป็นบัญชีเงินฝากประจำตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป

(๒) ต้องเป็นบัญชีเงินฝากประจำประเภทที่มีระยะเวลาการฝากตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป และเมื่อครบกำหนดระยะเวลาการฝากแล้วได้ถอนเงินฝากนั้นในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) เพื่อใช้สำหรับการศึกษาของตนเองหรือครอบครัว

(ข) เพื่อใช้สำหรับที่อยู่อาศัยของตนเองหรือครอบครัว หรือ

(ค) เมื่อผู้ฝากมีอายุครบ ๕๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

(๓) การนับอายุเงินฝากตาม (๒) ให้นับจากยอดเงินฝากแต่ละคราว

(๔) ต้องไม่นำเงินฝากตาม (๒) ไปค้ำประกันการกู้ยืมเงินของตนเองหรือบุคคลอื่น

(๕) กรณีที่มีการถอนเงินฝากตามหลักเกณฑ์ตาม (๒) ผู้ฝากต้องลงนามรับรองว่าเป็นการถอนที่เข้ากรณีหนึ่งกรณีใดตาม (๒) และให้ธนาคารเก็บรักษาเอกสารดังกล่าวไว้เป็นหลักฐาน

มาตรา ๔ ในกรณีที่มีการถอนเงินฝากก่อนครบกำหนดระยะเวลาการฝากตามมาตรา ๓ (๒) หรือถอนเมื่อครบกำหนดระยะเวลาการฝาก แต่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๓ (๒) ให้ถือว่าเป็นกรณีที่ธนาคารหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายขาดไปสำหรับดอกเบี้ยเงินฝากประจำส่วนที่ได้จ่ายไปแล้ว และให้ธนาคารนำส่งภาษีส่วนที่ขาดพร้อมเงินเพิ่มร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินภาษีส่วนที่ขาด โดยไม่มีเบี้ยปรับ

ให้ธนาคารนำส่งภาษีและเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งพร้อมยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายใน ๗ วัน นับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่มีการผิดหลักเกณฑ์อันเป็นเหตุให้ไม่ได้รับสิทธิลดอัตราภาษีตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

บรรหาร ศิลปอาชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรลดอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับเงินได้พึงประเมินที่เป็นดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักรประเภทเงินฝากประจำที่มีระยะเวลาตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป โดยเมื่อครบกำหนดเวลาฝาก ๕ ปีแล้ว ให้ถอนเงินฝากได้เฉพาะเพื่อใช้สำหรับการศึกษา หรือเพื่อใช้สำหรับที่อยู่อาศัย หรือเป็นการถอนเมื่อผู้ฝากมีอายุครบ ๕๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป เพื่อเป็นการสนับสนุนการออมระยะยาว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้